

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רחוב מסת חוקאל 35 ביתר עילית
דוא"ל: ayrozla@gmail.com

עטרת יהודה

ע"ש ולזכרו של מרן רביה"ק יהודה ליביש מראזלא זיע"א

ראזלא

זמנים לשב"ק פ' בשלה - שירה
לפי אופק ביתר

זמן הדלה'נ 4:28 מוצש"ק 5:44 לר"ת 6:22

עריש"ק פרשת בשלה
י"ב שבט תשע"ו לפ"ק
שנה ג' גליון י (פ)

בנוהשי"ת

עטרת רבותינו

אמרו"ק מורבחה"ק זיע"א

וישבו המים על מצרים וגו. ישובו ויחזרו וישובו, עד שנסו לקראת כל אחד, אפילו מי שעלה לרום רקיע בכשפיו, המים עלה וכסה אותו.

ומצרים נסים. מלמד שבכל מקום שהיה מצרי נס, היה הים רץ כנגדו וטבעו. ויבא עליו הים, על כל יחיד ויחיד שבהם, שאם היה במצרים אחד שלא רצה לכנס לים, היה הים טורדו ומכניסו לים וטבעו. (היכל הברכה)

מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו. הקושיא ידוע, הלא אל מי יצעק. אמרתי לפרש לפענ"ד דהנה מדה"ד קטרגה לפניו ית' הללו והללו עבדו וכו' (שמו"ד כא טז), לכן אמר לו השי"ת מה תצעק אלי, פי' למה תפרש תפלתך אשר הכל יודעים כי תצעק אלי אשר עי"ז שומעים המקטרגים ומקטרגים, הלא טוב לך יותר כי תדבר אל בני ישראל ויסעו, היינו שבפה תדבר אל ב"י שישעו ובלבך תשים מגמת בקשתך אלי והמקטרגים לא יבינו מה שבלבך לקטרג על תפלתך, כי יחשבו שדבריך הם רק לישראל והבן. (בני יוסף - העליטש)

תשלח חרונוך יאכלמו כקש. תשלח ה' במסורה, שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך, תשלך חרונוך יאכלמו כקש, מבצריהם תשלח באש, (מ"ב ח"ב) שלח קצייריה עד ים, תשלח רוחך יבראון, ר"ל שלח תשלח את האם, שאנו בני ישראל בגלות המר הזה והשכינה הק' אם הבנים בגלות אתנו, ואת הבנים תקח לך, שבני ישראל נלקחים למלחמה, אנו מתפללים להקב"ה, תשלח חרונוך על שונאי ישראל יאכלמו כקש, וגם מבצריהם תשלח באש, ואם תאמר תשלח קצייריה עד ים, כלומר שתרצה לדמות מצב בני ישראל אנו כעת היום אל מצבם ומעמדם בעת עמדם אצל הים שהשטן ה' מקטרג אז הללו והללו ותרצה ח"ו לדמותם גם כעת לומר שאין עושין רצונו של מקום, אבל הלא אנחנו משוקעים כ"כ בהגלות, ומתחננים אנו תשלח רוחך יבראון, שתשלח בנו רוח חדשה, ונעשה אך רצונך.

(אור מלא)

ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים וגו', למען אנסנו הילך בתורתך אם לא. אמר אדמו"ר מרן רבי יצחק אייזיק ז"ל **מזידיטשויב**, למען אנסנו, מלשון נסות אתכם (שמות כ' י"ז ע"ש בפירש"י), כדי לנשאו ולהרים אותנו. הילך בתורתך, בין אם ילך בתורתו ואפילו אם לא, כי גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם, שח"ו שום בר ישראל אין עובר רצון יוצרו להכעיס ח"ו רק מרוב אולתו שיצרו הרע מסמא עיניו.

(הגש"פ שלחן הטהור)

דברות קודש מכ"ק מרן רבינו שליט"א

ליל שב"ק בשלה - שירה תשע"ה לפ"ק

שבת עליה לתורה של החתן פע"ח הרב יצחק אייזיק שליט"א בן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יהודה ובחצות ירושלים וגו', קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה, קול אומרים הודו את הוי"ה צבאות כי טוב הוי"ה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית הוי"ה וגו'.

הפסוק מתאר שהקב"ה אומר שבמקום הזה שאתם מתארים את המצב כפי שהוא כעת בערי יהודה וגו', במקום הזה בערי יהודה וגו', עוד ישמע קול ששון וקול שמחה וגו', אלא שצריך להבין, ששני הפסוקים מדברים מזמן שלעתיד, ומקודם אומר הפסוק בלשון עתיד, עוד ישמע, ובהמשך משנה בלשון הווה, קול אומרים הודו את הוי"ה צבאות וכו', מבאים תודה וכו', ועל מבאים תודה, מבאר הרד"ק שלא נאמר חטאת ואשם, כי לא יהיו אז חוטאים ורשעים.

הנה ידוע ששמחת חתן וכלה הוא משל ודוגמא ליחוד דלעילא, הקב"ה נקרא חתן והשכינה הקדושה נקרא כלה, וכשנעשה יחוד למטה נמשך מזה יחוד לעילא, ובעת שמחת חתן וכלה יש גם מחילת עוונות לחו"כ ולכל הנלוים כדאיתא בדגל, והאמת שכשזוכים להגיע לעת כזאת ברוב רחמיו וחסדיו של הקב"ה, היה מן הראוי להודות ולהלל ולשבח להקב"ה, אבל הרי גם בכל רגע ורגע צריך להודות להקב"ה על כל נשימה ונשימה תהלל י'ה (בר"ר י"ט), אבל הלב אינו יכול להלל והפה אינו יכול לדבר כל מה שצריך להודות ולהלל, ולעתים אין גם את הדעת להבין על מה וכמה צריך להודות להקב"ה, ועל כן אומרים עוד ישמע, שבזמן הגאולה ישמע בערי יהודה ובחצות ירושלים את מה שהיינו צריכים להשמיע עכשיו בקול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה.

ממשיך הפסוק ואומר קול אומרים הודו את הוי"ה צבאות כי טוב הוי"ה, בלשון הווה, שהרי לפי דברינו לעיל, הרי שגם עכשיו דיבורינו אלה, אנו מודים להקב"ה, ומנין

המשך בעמוד ד'

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת להוי"ה ויאמרו לאמר אשירה להוי"ה כי גאה גאה וגו'. ובחז"ל (סנהדרין צא:). שר לא נאמר אלא ישיר, זקינינו הק' מוואנהילוב זי"ע (בפרשתינו) מבאר, להרבות בשבחיו של הקב"ה הוא דבר גנאי שע"ז נאמר (ברכות לג:). סיימתינהו לכלי שבחא, אך מה עשו ישראל, אמרו היה נכון שנאמר שירה כזו, וכדרך ששמעתי בשם גדול אחד על פסוק (דברים ג כג) ואתחנן אל הוי"ה בעת ההוא לאמור, שכבר הרבה והפציר בתפלה וכמ"ש חז"ל, והי' ירא להתפלל עוד, ולכן יעץ בנפשו ואמר להשי"ה הי' עולה בדעתי לאמור תפלה כזו אעברה נא וגו', ועלו דבריו כאלו התפלל ממש, וע"ז אמר לו השי"ה אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה אפילו בדרך דיבור לא תוסף עוד.

וכן כאן כל הקדמונים אדם ואברהם וכו' כמו שחשבם במדרש לא אמרו שירה כי נתיראו להרבות בשבחים, והם יעצו בנפשם ואמרו הנכון שנאמר שירה כזו, ובאמצעות דבריהם יצאה שירה מהם, וזה שאמר השירה הזאת, אמרו בדרך ויאמרו, שנכון לאמור אשירה לה', וע"ז אמר במדרש הה"ד פ"ה פתחה בחכמה שבאמת ה' חכמה גדולה.

והרה"ק מהר"ם מקאברין זי"ע, אמר, (אור ישרים תורת משה) שר לא נאמר אלא ישיר, פירוש, מי שסובר בדעתו אשר כבר שר, היינו שכבר אמר שירות ותשבחות לפני השי"ת, לא נאמר, הסימן שלא אמר עוד אף אות אחת, אלא אז ישיר, בזאת יתחזק האדם, שיאמר עוד שבחים לפני הקב"ה.

בדרך אפשר ובדרך רמז אפ"ל, שהנהוג בשמחת חתן וכלה לשיר עוד ישמע בערי יהודה ובחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה, והנה אין פסוק כזה, אלא שהוא מורכב משני פסוקים בירמי' שם נאמר (לג' י"א) עוד ישמע במקום הזה וגו', בערי

דברי אלקים חיים מכ"ק מרן רבינו שליט"א

רעווא דרעוויין פר' בא תשע"ו לפ"ק

אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבנו. איתא בבני יששכר (חדש ניסן מאמר ד דרוש ז), בהקדם דברי ספר החינוך (בא מצוה ז) שכתב טעם למניעת אכילת הפסח במבושל, שהוא הוראה שיצאנו ממצרים לחירות עולם, ואכילת צלי הוא אכילת מלכים ושרים וכדרך שאמרו באכילת הקדשים להכהנים למשחה לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין (ובאים כה). משא"כ מי שאינו בן חורין כל כך ואין ידו מספקת כל כך, אוכל דוקא בבישול כדי שיתוסף לו במאכלו הרוטב וקיפה השומים והבצלים, זה כוונת תוכן דבריו ז"ל.

והנה מהראוי לנו להתבונן מאי נפקא לן מזאת ההוראה והזכרון שיצאנו לחירות עולם, ומה הוא ההכרח לנו לידע כל זה, ונאמר, אחר שנתבונן מה הוא דבר המורגל בפי חכמינו שהיציאה ממצרים הוא גאולה לחירות עולם (רמב"ן שמות יב ט), וכן תקנו לנו אנשי כנסת הגדולה בנוסח ברכת ק"ש ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם, היכן הוא החירות עולם, הלא בעוה"ר עבדים אנחנו בשעבוד מלכויות זה כמה מאות שנים ביתר כפלי כפלים קשה יותר משעבוד מצרים, לא נתנונו די השב רוחנו, זה חומס וזה רומס עד יערה עלינו רוח ממרים במהרה לנקום נקמתינו ונקמת תורתו.

אבל כבר קדם לנו הדיבור זה כמה פעמים באריכות, ועתה נקצר באמרים שכבר נאמרו ונשנו בכמה פנים, והוא כאשר הוציאנו הש"י ממצרים שהיו ישראל משוקעים לשם בטומאות מצרים, אשר היה יסוד מוסד להם שכל הנהגות העולם הוא על פי טבע המזלות ואין כח עליון חשוב ונשגב למעלה מן המזל, על כן היו עובדין למזל (טלה) בכור המזלות, וכאשר הוציא הש"י את עמו ממצרים, שידד מערכות השמים וכוכבי השמים וכסיליהם והראה לבאי עולם השגחתו הנפלאה למעלה מן המזלות, ושאיין כח בשום מזל וטבע לפעול שום פעולה בזולת רצונו וכחו והשגחתו הנפלאה בפרטיות לכל הנבראים, וזה הוא מה שמבואר כמה פעמים בדבריו ית"ש באומרו וידעתם כי אני ה', וידעו כי אני ד', היינו מהווה כל הויות ומשדדם כרצונו, ואין שום דבר קטן בטבעי העולם מתהווה בכל זמן ועידן מבלעדי יכולתו והשגחתו ית"ש.

על כן בשעת היציאה צונו הש"י ליקח טלה רמוז לבכור המזלות לשוחטו ולזרוק דמו (הוא כח נפשו כי הדם הוא הנפש) לשם ד', להורות כח המזלות הוא כפוף תחת השגחתו ויכולתו, ואין להם שום כח ותנועה מבלעדי שפעו ויכולתו

ית"ש, והנה כשנתוודע כל זה בעת צאתנו ממצרים, הנה יצאנו לחירות עולם, היינו חירות עולמי מעסקי עבודת העולם, כי הנה מי שלא נתאמת אצלו ההשגחה בסוברו שהכל נתון תחת הטבע, הנה הוא מוכרח לעסוק בעבודת העולם כל ימי חייו, עובד ביום ובלילה להשיג מבוקשו, בלילה לא יישן וביום לא ינוח לרדוף להשיג מבוקשו בטבע בכל פעם ורגע, והנה הוא לעבד לאשה וללחם ולמזון ולבגד ולהון ורכוש וכיוצא, משא"כ מי שנתאמת אצלו ההשגחה הנה יוצא לחירות מעבודת העולם, באומרו בשלום יחדיו אשכבה ואישן כי אתה ד' לבדד לבטח תשיבני (תהלים ד ט), והכל הוא בהשגחה נפלאה מיוחדת מאתו ית"ש, ואם כן, איש כזה אינו מבלה ימיו במסחר ובניינים והבלי הזמן, ולבו פנוי לעבודת הש"י ולתורתו וליראתו ולעסוק במושכלות להשלים צרכי נשמתו כל ימי חלדו.

והנה לפי"ז הידיעה הלזו היא מוכרחת לנו לידע, והוא יסוד מוסד לתורה, על כן ניתן לנו לזכרון במצות הפסח לאכלו צלי ולא מבושל כדרך אכילת בני חורין, להיות שיצאנו לחירות עולם, ולא לעשות עיקר מעבודת העולמי, ושלא לבלות הזמן היקר שבמציות בעבודת העולמי, והנה לפי דעת וטעם הרב הנ"ל המניעה מלאכול הפסח נא הוא גם כן מטעם הנ"ל, כי נא הוא שאינו צלי כל צורכו והוא מאכל העבדים (שבת כ). כמאכל בן דרוסאי בישיל ולא בשיל, ולפי"ז מניעת אכילת נא ומבושל הכל הוא מטעם אחד, להורות לנו שיצאנו ממצרים לחירות עולם ושלא להשתעבד לשעבוד העולמי רק לבקש צרכי נפשינו כי לכך נוצרנו וזה כל האדם.

באמרי נועם עה"פ ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתני אלה בקרבנו. ופרש"י ז"ל והתרה בו. מבאר שנראה לרמז על פי מה שביאר בפרשה הקודמת (אמרי נועם וארא ד"ה והפלה), אשר העיקר לקדש המעשה בהמיות, ובזה מעלתו על הבהמה להיות נקרא בבחי' מדבר, כי בלא זה הרי הוא כאלם לא יפתח פיו (תהלים לח יז).

ועיקר כוונת הבריאה כביכול היתה בזה האופן אשר האדם יהיה מוכרח לעשות מעשה יצר הרע, כגון אכילה ושתייה וכדומה, ובזה יקדש עצמו, ועל זה היה עיקר קבלת התורה, כי אמרו המלאכים (שבת פט), תנה הודך על השמים. והשיבם מה כתיב בה לא תרצח לא תנאף לא תגנב, קנאה יש ביניכם, יצר הרע יש ביניכם, הרי דעל ידי מעשה הגופניות זכינו

לתורה. וזהו בא אל פרעה, נקרא היצר הרע אשר בעל כרחך צריך אתה לבוא אל מעשה היצר, כי אני הכבדתי את לבו, היינו כי זהו כבודי כביכול, על ידי לב היצר, כשאתה מתגבר עליו, למען שייתי אתני אלה בקרבנו, היינו שזהו היה סיבה אשר אתם תקבלו אותיות התורה. וזהו שפירש"י ז"ל והתרה בו, אותיות התורה, שעל ידי היצר זכיתם לתורה, ועל ידי התגברות על מעשה הגופניות נקרא בשם מדבר כנ"ל, וזהו והתרה לשון וְתָרַן לְשׁוֹן אֱלֹם (ישעי' לה ו), שלא להיות בבחינת אלם שאינו מדבר חלילה.

בד"א ובד"ר אפ"ל, שזה הציווי ויקחו להם איש שה לבית אבת, ש"ה בגי' היצ"ר, שיקחו את היצר וישחטו אותו דוקא על ידי הדברים הגשמיים שיקדש עצמו. וזה יהיה הרמז בפסוק שהתחלנו, אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבנו. אל תאכלו ממנו נ"א ר"ת נ'רפים א'תם, שלא תעבדו את השי"ת ברפיון, **ובש"ל מבש"ל** בגי' תש"י מלשון תש כחו, אלא צריך לעבוד את השי"ת ע"י **ובש"ל מבש"ל** בגי' ויאמר הק"ל קו"ל יעקב, במי"ם, אין מים אלא תורה, במי"ם כ"י א"ם צלי"א א"ש עם התיבות והאותיות בגי' תורה עם הכולל, ושיהיה על דרך ראשו על כרעיו ועל קרבנו, שיהיה שקוע בכל רמ"ח וסס"ה בתורה ובתפלה ובעבודת השי"ת גם כשעוסק בעניינים גשמיים, ולכן ראש"ו ע"ל כרעיו וע"ל קרב"ו בגי' כ"י ב"ו שב"ח מכל"ל מלאכת"ו שלא יהיה שקוע ברדיפה אחרי פרנסתו כאילו יש בידו להשיג משהו בדרך הטבע מעצמו, שיקיים ראש"ו ע"ל כרעיו וע"ל קרב"ו בגי' ול"א שקרנו בבריתך, על דרך מה שפירש האוה"ח הק' (דברים כב יז) עה"פ ושם לה עלילת דברים וגו', שטוען שח"ו אין התורה זנה ומפרנסת והוא צריך למוחיה וכו', ראה שם אריכות דבריו הנוראים, וכשהוא לא כן יעשה אלא ידבק בתורה, אז יזכה שיהיה ראש"ו ע"ל כרעיו וע"ל קרב"ו בגי' ישוע"ת ישראל"ל כי ראש"ו ע"ל כרעיו וע"ל קרב"ו בגי' יחננו ויברכנו יא"ד פני"ו אתנו סל"ה, ראש"ו ע"ל כרעיו וע"ל קרב"ו בגי' הו"ה עזרתני ונחמתני.

יעזור השי"ת שזנכה להתעלות ולהתקדש במותר לך, ולעבוד את השי"ת לעסוק בתורה ותפלה באמת ובתמים ואז נזכה לחירות עולם, שנתברך בכל הברכות וכל הישועות בבני חיי ומזוני רויחא עדי נזכה להתגלות כבוד מלכותו עלינו במהרה אמן.

עטרת החסידות

שאלות שהובאו לשלחנו של רבינו, ותשובת רבינו שליט"א עליהם

עניני ענוה וביטול היש - ח"א

נתחיל כאן בנושא חדש בענין

ענוה וביטול היש

ממה שהעלה כ"ק אדמו"ר שליט"א במצודתו

כאשר ענה לשאלות שנשאל במשך השנים

ונמשיך בזה במשך השבועות הבאים בס"ד

(הדברים נערכו שיהא ראויים לפירסום, ונקבל בחיבה תגובת הקוראים היקרים)

שואל:

ב, מה הקשר בין ההתבטלות עד לאין, ללימוד זכות על פשע?

משיב:

הקשר בין ההתבטלות עד לאין ללימוד זכות על פשע, הוא, כידוע שבכתבי האר"י ומשם לספרי החסידות (ערבי נחל נח דרוש ב', עטרת צבי פ'ויחי דף רל"ו), אגרא דפרקא אות שמא), שיש נקודה פנימית לכל ישראל אשר לשם לא מגיע פגם החטא, וכן בחלקי הנפש רוח ונשמה כל אחד לפום דרגא דיליה יש נקודה שלשם לא מגיע הפגם, ולכן כאשר יהודי הופך לאין ממש, הוא מתחבר לכל ישראל באותה נקודה שלא נפגמה, ולכן שם אין חטא ופשע ושום רע והוא כולו טוב.

שואל:

זה לא ברור, הרי העבירה והלימוד זכות הוא על השלב שלפני אותו מקום נקי מכל חטא. אז גם במקום שיש התבטלות מוחלטת זה לכל היותר יכול להיות הכרה באותה נקודה אבל לא התעלמות ממה שלפניה.

משיב:

ובכן ידידי, ידועה האמרה מתלמידי הבעש"ט (אמרי פינחס ערך ענוה, ובעוד הרבה ספרי חסידות), שכאשר אדם רואה שמתגברין עליו דינים ח"ו, אז העצה היעוצה להיפטר מהם ולבטל אותם, כשהאדם הופך לאין, ואז הוא בטל

במציאאות ואין על מה שהדינים יחולו, הרי רואה אתה מה היא משמעות ה"אין", גם בנידן דיין, כשהאדם הוא בבחינת אין, הוא לא רואה כלום, וכמו שמצינו אצל משה רבינו שהיה ענו מכל האדם, וידוע מה ששאלו במפרשים איך רבן של ישראל אשר פנים בפנים דיבר עם השכינה הק' איך יכול לראות את עצמו פחות אפילו מהפחות שבישראל, אלא, שמישה רבינו הבין (בעיניו כמובן) שדוקא בגלל מצבו "הירוד" לכן ריחם עליו הקב"ה ונתגלה דוקא אליו בכדי שלא ידח ממנו נדח, אבל אילו היה במדרגת מה היה בוודאי משרה שכינתו על הגדול ממנו הראוי יותר ממנו. ולכן כאשר אדם נמצא במדרגה כזו רואה איך שהוא לא טוב והשני הוא ממש צדיק לעומתו. וראה עוד להלן דברים שהם המשך לדברי.

שואל:

מה שכתבת על משה רבינו לא הבנתי כלל, אתה שואל (את השאלה הידועה) איך היה עניו מכל אדם וכי שופטני היה חלילה? וכי לא ידע את גודל מדרגתו שהסתכל באקסלפריה המאירה? ואתה משיב שחשב שהוא ירוד? אין זה מיישב דבר, כי זו עצמה היתה השאלה איך לא ידע משה אדון הנביאים (לשון הרמב"ם) את גודל מדרגתו. ומבואר בחסידות שנשמתו מעולם האצילות ולא יתכן שהיה בעיניו ירוד.

המשך בעז"ה בשבוע הבעל"ט

על שאלות כ"כל" עניני חסידות ועבודת ה', אפשר לפנות אלינו במייל ayrozla@gmail.com

ונמסרתה לכ"ק אדמו"ר שליט"א, אשר יענה על כ"א כפי יכולתו בעז"ה

עטרת הסיפורים

סיפורי מופת בני זמנינו, שנושעו אצל מופת הדור הרה"ק רבי ישעי' לע מקערעסטיר זיע"א,

זכות הצדיק והצדקה עומדת לעד

כ"ק מרן אדמו"ר מקאסאן שליט"א סיפר, שר' משה ב. המנהל את המאפיה בקאנטרי סיפר לו, שבקיץ העעל"ט (תשע"ה) נקלע למבוכה כאשר לא הצליח להסתדר עם פועלים קבועים, ובכל יום יומיים החליף את הפועלים, ולא יכל להמשיך לנהל את המפעל כך, כאשר בכל יום יש צורך ללמד לאנשים חדשים איך לעבוד עם הכלים וכדו'.

לילה אחד כאשר הרגיש שלא יכול להמשיך כך הלאה, ובשמעו שכאשר עושים לטובת נשמת הרה"ק רבי ישעי' ב"ר משה מקערעסטיר זיע"א יכולים להיושע בישועה, ע"כ נב כסף בקופת רמבע"ה לטובת נשמת מרן רבי ישעי' ב"ר משה והעתיר בתפלה להקב"ה שבזכות מעשי הצדקה וזכות הצדיק ימציא לו ישועה במהרה, ויהי אך גמר להתפלל שמע דפיקות על הדלת, מתחילה לא רצה לפתוח כי כבר ה' שעת לילה מאוחרת, אמנם אחר שהדפיקות לא נפסקו קם ופתח את הדלת, לתדהמתו רואה שבדלת עומד הרב ר' ג. שליט"א ראש ישיבה של ישיבה לבחורים מיוחדים (אשר בימות הקיץ משתכנים הם במחנה נוה שלום קאסאן), והראש ישיבה שאלו אם יכול לבוא לעזרתו, כי יש לו בחור שצריך ריפוי בעיסוק ולטובה גדולה יהי להבחור אם יכל להעביד אותו במפעלו, ר' משה ב. עמד משתומם איך שתפלתו נשמעה בשמים תיכף ומיד, וקיבל את הבחור לעבודה, וב"ה שהבחור הצליח בעבודתו, וכל ימי הקיץ עבד הבחור אצלו בהצלחה מרובה.

***

עוד סיפר ר' משה ב. הנ"ל להאדמו"ר מקאסאן, שבליל ששי שלאחריו נשבר לו המיקסר של המפעל, ועמד נבוך כי ליל ששי ויום המחרת היום מהזמנים הכי עסוקים כאשר כולם באים לקנות חלות ועוגות לשב"ק, ואם חלילה המיקסר ישאר שבור יהי לו הפסד ענק, מיד התקשר להטכנאי שהודיע לו שהוא לא זמין עד יום ב', מחוסר אונים נזכר בהצדיק מקערעסטיר זיע"א שרק לאחרונה עמד לעזרתו, ותיכף נדב שוב כסף לטובת נשמת רבי ישעי' ב"ר משה זיע"א, בתפלה שזכות הצדיק יעמוד לו גם הפעם שהמכונה ימשיך לעבוד הלאה.

עודו עומד שם החליט לנסות שוב להדליק המכונה, ולפליאתו התחיל המיקסר לעבוד כמימים ימימה, סיים ר' משה ב. ואמר סהדי במרומים שאיני יודע איך לתקן מכונה כזו כלל, אלא ברור הדבר אצלי שהצדיק מקערעסטיר ירד ממרומים לתקנו, ולא עוד אלא שהמעשי נסים המשיכה עד סוף הקיץ כאשר המכונה לא עשה יותר בעיות ועבדה עד היום האחרון.

המשך מעמוד א

לנו הכח לומר אפילו המעט הזה, אלא שגם זה רק בגלל מבאים תודה בית הוי"ה, וכפי שאומר הרד"ק, חטאת ואשם לא נאמר, כי בזמן שמחת חתן וכלה יש מחילת עוונות, ואין צורך בחטאת ואשם, ולכן יכולים אנו לספר מעט מההודעה שהיה ראוי שנאמר עכשיו אבל ההודעה השלימה נאמר בזמן הגאולה.

וזה יכול להיות הרמז, א"ז ישיר מ'שה הר"ת הם כהר"ת שמות החתן והכלה (יצחק אייזיק מלכה), שבעת שמחה זו, את השירה הזאת, שאנו אומרים עכשיו הוא, ויאמרו לאמר הוא ממה שאשירה להוי"ה בעתיד, א"ז ישיר מ'שה ובני ישראל עם התיבות, בגי' קו"ל אומרי"ם הוד"ו א"ת הוי"ה צבאו"ת כ"י טו"ב הוי"ה עם האותיות והכולל, א"ז ישיר מ'שה עם האותיות, בגי' קו"ל אומרי"ם הוד"ו את הוי"ה עם הכולל, שמה שאנו עתידים לומר בהלל והודאה לעתיד, אנו יכולים לומר כבר עכשיו דוגמתו בזמן שמחת חתן וכלה, שמות החתן והכלה בגי' נוד"ה לשמ"ו לשון עתיד, מה שצריכים להודות כעת להקב"ה נודה לו לעתיד, מהרה הוי"ה אלקינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים וכו', מ'הרה י אלקינו ישמע, הר"ת הם כהר"ת שמות החתן וכלה כנ"ל, ומבקשים בזה, שמשמחה זו ימשך השמחה האמיתית והשלימה שבמהרה ישמע כבר בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה, כה יתן השי"ת וכה יוסיף לנו ולכל השייכים לשמחה זו אריכות ימים ושנים מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, שעוד רבות בשנים נזכה לשיר ולהודות להקב"ה עדי נזכה לגאולה השלימה והאמיתית בקרוב בימינו, ומשמחה זו יושפע רב שפע וברכות וישועות לכלל ולפרט בגשמיות וברוחניות במהרה אמן.

ואפ"ל ולמען תספר מלשון להאיר, באליכטן, שלכן הקב"ה נוקם מאומות העולם ועושה נפלאות בכדי להאיר לנו ולבנינו ובני בנינו שהוי"ה הוא האלקים, והוא הנוקם את נקמתינו למען יתקדש שמו יתברך בעולם, ולכן התעללת"י במצרי"ם עם האותיות בגי' יה"א שמ"ה רב"א מבר"ך לעל"ם ולעלמ"י עלמ"א עם התיבות.

יעזור השי"ת שכימי צאתנו מארץ מצרים אראנו נפלאות, למען אשר יתקדש שמו יתברך בעולם, ויושפע לנו כל הברכות והישועות ונזכה בקרוב בימינו לגאולה שלימה אמן.

עטרת הצדיקים

סיפורי קודש על הצדיקים שהל היא"צ בשבוע זו, סופר ע"י כ"ק אד"ש בלילי שב"ק ובסעודות מ"מ וכדו'

הילולת הגה"ק רבי יעקב יהושע ב"ר צבי הירש זיע"א

בעל הפני יהושע

י"ד שבט תקט"ז

עכ"ד הפני"ז ז"ל, וסיים על זה הישמח משה, תדע בני כשיבוא משיח צדקינו במהרה ויכבדנו אותי עם דרשה לא אבוש לומר בפני משיח צדקינו הדרוש הזה שדרשתי עתה בעהש"ת והבין הייטב לב אנה דברי קדשו יסובו כי אין להרהר אחריו וכל פלפוליו הם בסוד ה' ליראי.

הרה"ק מסאווראן ז"ע סיפר שהפני יהושע השתדך עם רבי חנא אב"ד שאריגראד ז"ע, והפני יהושע התחייב לתת נדוניה מאה חמישים פייאים (מטבע קטנה בימים ההם), ואולם הפני יהושע חי בדחקות ולא היה לו מהיכן לקחות כסף זה.

משהתקרב זמן הנישואין, שלח רבי חנא מכתב אל מחותנו הפני יהושע צדוק"ל, ובסיום המכתב הזכיר לו את התחייבותו הכספית, והפני יהושע ז"ע לא ידע לשית עצות בנפשו, כסף לא היה לו, לבקש מאחרים ג"כ לא רצה, והיה אובד עצות, הרבנית הציעה שישלחו מכתב למחותן ויספרו לו כי אין בידם פרוטה לפרוטה, והפני יהושע היה מוטרד שבוע ימים, עד שקיבל הצעה זו ושלח מכתב כנ"ל, ואולם משהגיע זמן הנישואין ורבי חנא הגיע, הבחין הפני יהושע שמחותנו אינו מרוצה. הפני יהושע הבין לרוחו, שהרי גם בעל עגלה, כשהוא מבטיח הוא מקיים, וחוסר המעות הטרידו מאוד, עד שהוא פלט ואמר, רבוננו של עולם! בשביל מי בראת את ה'רחבות' לא בשביל יהודים החפצים לעבדך, והדחקות מפריעה להם?.

באותו יום הגיע לקראקא יהודי אחד, שנתעשר בברכתו של הפני יהושע, וכששמע שהפני יהושע משיא את אחת מצאצאיו, בא אליו, ואמר לו, רבי! אני מתאר לעצמי שבודאי יש לכם הרבה הוצאות, ברצוני לגמול לכם טובה באפס מה, והניח על השולחן סכום הגון, כשהוא מבקש מהפני יהושע שלא ידחה אותו, והפני יהושע אורו עיניו, והגיב, אם חז"ל אומרים, כל מה דעבדי רחמנא לטב עביד, בודאי נכלל בזה גם ה'רחבת הדעת'.

הגה"ק הפני יהושע לא נמנה על תלמידי הבעש"ט ז"ע אבל הכירו והיה קשר ביניהם, הרה"ק רבי אברהם יהושע פריינד מנאסאד ז"ע סיפר שהבעש"ט הקדוש היה לפני התגלותו שו"ב תחת דגלו של הפני יהושע, פעם אחת נתן הפני יהושע צו לכל השוחטים מגליל שלו שיבואו לנסיון, ויבוא גם הבעש"ט ז"ע, וכראות אותו הפני יהושע אמר, לא על מעלתו היתה כוונתי, ולאחר שנתגלה אמר הבעש"ט ז"ע, שפלא גדול היה שבעת שלא הכיר בו שום מלאך ושום שרף, שר התורה הזה הכיר בו.

בתחילת ישמח משה בקונטרס הנקרא תהלה למשה מסופר שפעם כשחל הו"ר ביום א' ובשבת בעת שלש סעודות דרש דרוש ארוך בדבר הלכה פלפול עצום ועמוק מאוד וסימומו ה' היוצא לנו מזה יחיד ורבים הלכה כרבים והקב"ה יחיד ואין יחידות כמוהו בשום פנים ואנחנו הרבים, ע"כ הלכה כמותנו שאנחנו גוזרים ופוסקים כל טוב על ישראל, הייטב לב ז"ע הרה"ר אז בלבו בעת שאמר הפלפול החריף והיה לפלא בעיניו הלא יום שקודם הו"ר היום וכי עתה עת לפלפולים, הלא מהראוי היה בעת כזאת להאריך בדברי כיבושין ומוסר השוברים לבו של אדם לתשובה וחרטה ומובן מאליו כי מלבו לפומי' לא גליה, מה שמהרהר בלבו.

ובמוש"ק בעת שהדליקו הנרות, סיפר הישמח משה לייטב לב איך שהגאון בעל פני יהושע ז"ל היה לו יכוח גדול עם הלומדים ע"ד חידוש אחד שחידש ופלפלו הלומדים עמו ולא רצו להודות לו, והוא עמד על דעת קדשו כי הצדק אתו, אחרי כמה שנים כאשר שכב על מטתו סמוך להסתלקותו ראו שהיו מרחשין שפתי דמר הפני יהושע ז"ל ושאלו אותו והשיב להעומדים לפניו כי שלחו הב"ד של מעלה לכבדו בדרשה שידרוש שמה בעת בואו לעולם העליון, וכבדוהו שיאמר החידוש הזה שהתוכחו עמו הלומדים, ע"כ הוא חוזר על משנתו שיהיה שגור על לשון קדשו

אם ברצונכם לקבל גליון זה
מדי שבוע בשבוע במייל,

או לתרומות ונדבות והנצחות,

נא לפנות אלינו במייל ayrozla@gmail.com

כמו"כ ניתן להפנות ע"י מייל הנ"ל שאלות בחסידות ועבודת ה'

שנעביר לכ"ק מרן רבינו שליט"א

ונפרסם התשובות עלי גליון בעז"ה בשבועות הבאים.

הגליון נתנדבה

לע"נ האשה החשובה והדגולה

מרת **גאלדא פעקעטע** ע"ה

בת הרה"ח ר' טובי גדלי' פריינד זצ"ל

א"ח הרה"ח ר' מאיר זצ"ל

נלב"ע ביום י"ד שבט תשע"ה

נתנדבה ע"י משפחתה